# DOMSTOLENS BESLUT (fjärde avdelningen)
18 oktober 2001 *

I mål C-241/00 P,

**Kish Glass Co. Ltd**, Dublin (Irland), företrätt av P. Watson, BL, och M. Byrne, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 30 mars 2000 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) i mål T-65/96, Kish Glass mot kommissionen (REG 2000, s. II-1885), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas och att klagandens yrkanden i första instans skall bifallas,

i vilket de andra parterna är:

**Europeiska gemenskapernas kommission**, företrädd av R. Lyal, i egenskap av ombud, biträdd av N. Khan, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: engelska.

och

**Pilkington United Kingdom Ltd**, Saint Helens, Merseyside (Förenade kungariket), företrätt av J. Kallaugher, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden S. von Bahr samt domarna A. La Pergola och C. W. A. Timmermans (referent),

generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

## Beslut

1 Kish Glass Co. Ltd (nedan kallat Kish Glass) har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 15 juni 2000, i enlighet med artikel 49 i EG-stadgan för domstolen överklagat förstainstansrättens dom av den 30 mars 2000 i mål

T-65/96, Kish Glass mot kommissionen (REG 2000, s. II-1885, nedan kallad den överklagade domen), varigenom den ogillade Kish Glass talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 21 februari 1996 (ärende IV/34.193 — Kish Glass, nedan kallat det omtvistade beslutet) att avslå sökandens klagomål som ingavs den 17 januari 1992 i enlighet med artikel 3.2 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8) avseende en överträdelse av artikel 86 i EG-fördraget (nu artikel 82 EG).

## Bakgrund och tillämpliga bestämmelser

2 I den överklagade domen beskrivs bakgrunden till talan vid förstainstansrätten enligt följande:

"1 Kish Glass & Co Ltd (nedan kallat Kish Glass eller sökanden), ett bolag bildat enligt irländsk rätt som levererar glasprodukter, ingav den 17 januari 1992 ett klagomål till kommissionen i enlighet med artikel 3.2 i förordning nr 17 ... i vilket det påtalade att Pilkington United Kingdom Ltd (nedan kallat Pilkington) och dess tyska dotterbolag, Flabeg GmbH, missbrukade sin dominerande ställning på den irländska marknaden för 4 mm flytglas genom att tillämpa olika villkor för likvärdiga transaktioner med andra köpare än med sökanden och genom att vägra leverera denna glasprodukt bortom en viss gräns, vilket innebar en konkurrensnackdel för sökanden.

2 Den 14 februari 1992 riktade kommissionen en begäran om upplysningar till sökanden i enlighet med artikel 11 i förordning nr 17, vilken sökanden besvarade den 10 mars 1992.

3 Kommissionen uppmanade Pilkington att ta ställning till detta klagomål, och Pilkington hävdade att det inte hade en dominerande ställning på marknaden för flytglas och att det tillämpade ett rabattsystem som grundade sig på kundens storlek, betalningsfristerna och hur stor kvantitet kunden köpte.

4 Den 1 juli 1992 inlämnade sökanden sina synpunkter på Pilkingtons yttrande till kommissionen. Sökanden vidhöll att Pilkingtons system med att klassificera kunder var diskriminerande och att Pilkington, med en marknadsandel på 80 procent, var den främsta leverantören av 4 mm flytglas på Irland, som utgjorde den relevanta geografiska marknaden vid bedömningen av Pilkingtons dominerande ställning.

5 Den 9 juli 1992 meddelade kommissionen sökanden att ett rabattsystem som grundar sig på en klassificering av kunder med avseende på kategori och kvantitet inte var diskriminerande. Sökanden ingav sitt yttrande angående detta påstående den 10 augusti 1992.

6 Genom skrivelse av den 18 november 1992, i enlighet med artikel 6 i förordning nr 99/63/EEG av den 25 juli 1963 om sådana förhör som avses i artikel 19.1 och 19.2 i rådets förordning nr 17 (EGT 127, s. 2268, svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 32, nedan kallad förordning nr 99/63), meddelade kommissionen sökanden att det inte fanns tillräckligt med underlag för att bifalla klagomålet och anmodade sökanden att inkomma med ytterligare upplysningar för att kommissionen skulle kunna göra en slutgiltig bedömning. Kish Glass rättade sig efter denna anmodan.

7 Efter ett informellt möte den 27 april 1993 meddelade kommissionen sökanden genom skrivelse av den 24 juni 1993 att sökandens synpunkter inte innehöll några faktiska eller rättsliga omständigheter som påverkade kommissionens slutsatser i skrivelsen av den 18 november 1992. Kommissionen upplyste emellertid sökanden om att den hade för avsikt att rikta en

begäran om upplysningar till Pilkington i enlighet med artikel 11 i förordning nr 17 och att sökanden skulle informeras om det fortsatta förfarandet.

8 Den 3 december 1993 översände kommissionen till sökanden en icke-konfidentiell version av Pilkingtons svar på denna begäran om upplysningar.

9 Genom skrivelser av den 16 februari respektive den 1 mars 1994 meddelade Pilkington kommissionen sin uppfattning om definitionen av den relevanta geografiska marknaden och om sin påstått dominerande ställning.

10 Genom två skrivelser till kommissionen av den 8 mars 1994 bekräftade Kish Glass sin uppfattning om definitionen av den relevanta geografiska marknaden, det vill säga den irländska marknaden, och om det påstådda missbruket av Pilkingtons dominerande ställning på den särskilda marknaden för 4 mm flytglas. Sökanden lämnade dessutom upplysningar om Pilkingtons priser på den irländska marknaden.

11 Den 24 och den 27 maj 1994 inlämnade sökanden andra uppgifter till kommissionen, av vilka det framgick att kostnaderna för transporter från den västeuropeiska kontinenten till Irland var betydligt högre än transportkostnaderna från Förenade kungariket till Irland och att det fanns en lokal geografisk marknad.

12 Genom skrivelse av den 10 juni 1994 upplyste Pilkington kommissionen om att det bestred sökandens upplysningar om transportkostnaderna.

13 Efter att ha inhämtat information från andra glastillverkare inom gemenskapen sände kommissionen den 19 juli 1995 en andra skrivelse i enlighet med artikel 6 i förordning nr 99/63 till sökanden, i vilken den bekräftade att den relevanta produktmarknaden utgjordes av marknaden för försäljning av flytglas i alla tjocklekar till återförsäljarna, att den relevanta geografiska marknaden utgjordes av hela gemenskapen och att Pilkington inte hade en dominerande ställning.

14 Den 31 augusti 1995 inlämnade sökanden sina synpunkter på denna andra skrivelse i enlighet med artikel 6 i förordning nr 99/63, enligt vilka sökanden på nytt bestred såväl kommissionens definition av den relevanta geografiska marknaden och produktmarknaden som kommissionens bedömning av Pilkingtons dominerande ställning.

15 Mellan den 31 oktober och den 3 november 1995 inhämtade kommissionen upplysningar via telefon och fax från åtta glasimportörer på Irland angående inköpsmetoderna i fråga om 4 mm flytglas.

16 Den 14 november 1995 riktade kommissionen en begäran om upplysningar i enlighet med artikel 11 i förordning nr 17 till bolag på den irländska marknaden, inklusive sökanden och Pilkington, för att få upplysningar om hur stor kvantitet 4 mm flytglas som såldes på Irland, om vilka glastjocklekar som såldes och om priserna på transporter till Dublinområdet.

17 Den 18 december 1995 översände kommissionen till sökanden fem svar från olika glasbolag vilka nådde fram till sökanden den 22 december 1995. Den 7 februari 1996 översände kommissionen ytterligare fem svar från glasbolag vilka nådde fram till sökanden den 12 februari 1996.

18 Genom beslut av den 21 februari 1996 avslog kommissionen slutgiltigt sökandens klagomål (ärende IV/34.193 — Kish Glass, nedan kallat det omtvistade beslutet), vilket mottogs av sökanden den 1 mars 1996. I beslutet vidhöll kommissionen sin tidigare ståndpunkt, det vill säga att den relevanta produktmarknaden utgjordes av försäljningen av flytglas av alla tjocklekar till återförsäljarna, att den relevanta geografiska marknaden utgjordes av gemenskapen i dess helhet, eller åtminstone den norra delen av gemenskapen, samt att Pilkington inte hade någon dominerande ställning."

3 Det var mot bakgrund härav som Kish Glass väckte talan vid förstainstansrätten den 11 maj 1996.

## Den överklagade domen

4 Genom den överklagade domen ogillade förstainstansrätten Kish Glass talan i dess helhet.

5 Förstainstansrätten underkände för det första i punkterna 32—39 i den överklagade domen Kish Glass grund avseende åsidosättande av rätten till försvar och rättssäkerhetsprincipen samt att kommissionen gjort sig skyldig till maktmissbruk.

6 För det andra underkände förstainstansrätten i punkterna 44—47 i den överklagade domen Kish Glass grund beträffande åsidosättande av rättegångsreglerna.

7 För det tredje underkände förstainstansrätten i punkterna 51—53 i den överklagade domen Kish Glass grund beträffande åsidosättande av väsentliga formkrav och rättssäkerhetsprincipen.

8 För det fjärde underkände förstainstansrätten i punkterna 62—70 i den överklagade domen Kish Glass grund beträffande en uppenbart oriktig bedömning i fråga om definitionen av den relevanta produktmarknaden.

9 För det femte underkände förstainstansrätten i punkterna 81—100 i den överklagade domen Kish Glass grund beträffande en uppenbart oriktig bedömning av den geografiska marknaden.

**Överklagandet**

10 I sitt överklagande har Kish Glass yrkat att domstolen skall

— upphäva den överklagade domen och ogiltigförklara det omtvistade beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna inklusive rättegångskostnaderna från förfarandet vid förstainstansrätten.

11 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

— avvisa överklagandet eller i andra hand ogilla det.

— förplikta Kish Glass att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Pilkington har yrkat att domstolen skall

— ogilla överklagandet.

— förplikta Kish Glass att ersätta rättegångskostnaderna.

13 Kish Glass har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden avser en felaktig tolkning av förstainstansrätten av de villkor som uppställs i artikel 11 i förordning nr 17. Den andra grunden avser en felaktig tillämpning av domstolens rättspraxis avseende en klagandes rättigheter och den tredje grunden avser en felaktig tillämpning av förstainstansrätten av artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG) samt missuppfattning av den bevisning som förebringats vid förstainstansrätten.

14 Domstolen erinrar inledningsvis om att domstolen, enligt artikel 119 i domstolens rättegångsregler, om det är uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning, eller om överklagandet är uppenbart ogrundat, vid varje tidpunkt kan avvisa eller ogilla överklagandet genom motiverat beslut.

## Huruvida överklagandet kan tas upp till sakprövning

15 Kommissionen har i huvudsak hävdat att överklagandet skall avvisas i dess helhet, eftersom det inte skulle medföra någon fördel för klaganden om överklagandet vann bifall.

16 I det omtvistade beslutet godtog kommissionen nämligen inte Kish Glass påstående om att Pilkington hade en dominerande ställning på marknaden för 4 mm flytglas i Irland, med motiveringen att inte enbart analysen av den relevanta produktmarknaden utan även analysen av den geografiska marknaden var felaktig. Med andra ord krävs för att det omtvistade beslutet skall kunna ifrågasättas att kommissionens analys kan motbevisas i båda dessa hänseenden.

17 Även om klagandens tredje grund avser den geografiska marknad som kommissionen ansett vara den relevanta i det omtvistade beslutet, anser kommissionen att Kish Glass överklagande inte ifrågasätter den del av den överklagade domen som bekräftar kommissionens analys av den relevanta produktmarknaden.

18 Kommissionen anser således att Kish Glass inte har visat att, för det fall överklagandet skulle vinna bifall, slutsatserna i det omtvistade beslutet skulle kunna påverkas. Detta gäller oavsett om klaganden har fog för sina två första grunder, vilka är av processuell karaktär, eftersom dessa grunder, under inga omständigheter kan påverka det omtvistade beslutets lagenlighet.

19 Kish Glass har svarat att kommissionen, genom att åberopa att överklagandet skall avvisas på grund av att den tredje grunden enbart avser analysen av den geografiska marknaden, har bortsett från det faktum att de två första grunderna avser procedurfrågor som påverkat analysen av den berörda produktmarknaden.

20 Domstolen erinrar härvid om att det enligt fast rättspraxis är en förutsättning för att klaganden skall ha ett berättigat intresse av att överklaga att utgången av överklagandet kan medföra någon fördel för honom (se dom av den 19 oktober 1995 i mål C-19/93 P, Rendo m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. I-3319, punkt 13, och av den 13 juli 2000 i mål C-174/99, parlamentet mot Richard, REG 2000, s. I-6189, punkt 33).

21 Även om det är korrekt att klagandens tredje grund enbart avser den relevanta geografiska marknaden och att de två första grunderna är av processuell karaktär konstaterar domstolen likväl att den andra grunden avser omständigheter som har direkt samband med analysen av den relevanta produktmarknaden. För att kunna dra slutsatsen att denna andra grund inte kan påverka det omtvistade beslutets lagenlighet måste, till skillnad från vad kommissionen hävdat, därför grunden prövas i sak.

22 Det kan nämligen inte *a priori* uteslutas att analysen av den relevanta produktmarknaden skulle påverkas om överklagandet bifölls på den andra grunden. För det fall överklagandet även skulle vinna bifall på den tredje grunden kan följaktligen slutsatserna i det omtvistade beslutet komma att påverkas, med följd att klaganden har ett berättigat intresse av att överklaga.

23 Härav följer att överklagandet skall tas upp till prövning i sin helhet.

## Den första grunden

24 Genom sin första grund har Kish Glass hävdat att förstainstansrätten gjort en felaktig tolkning av artikel 11 i förordning nr 17 genom att anse att kommissionen hade fog att infordra bevisning muntligen per telefon om denna muntliga begäran följdes av en skriftlig framställan i enlighet med gällande formföreskrifter.

25 Kish Glass har härvid för det första gjort gällande att det av punkterna 38 och 44 i den överklagade domen framgår att det finns en motsägelse i förstainstansrättens resonemang. För det andra har förstainstansrätten blandat ihop dels Kish Glass argument att kommissionen överskridit sina befogenheter då den bad om upplysningar per telefon, dels dess argument om kommissionens maktmissbruk. För det tredje var det fel av förstainstansrätten att anse att de upplysningar som erhållits från företag per telefon till följd av en muntlig förfrågan i enlighet med artikel 11 i förordning nr 17 skall förutsättas vara konkreta tills motsatsen bevisats.

26 Det skall härvid påpekas att förstainstansrätten i punkt 38 i den överklagade domen fastställde att "artikel 11 i förordning nr 17 inte hindrar kommissionen från att inhämta upplysningar genom en muntlig begäran, om detta förfaringssätt åtföljs av en begäran i vederbörlig ordning".

27 Det framgår vidare av punkterna 16 och 17 i den överklagade domen, vilka återges i punkt 2 i förevarande beslut, att kommissionen den 14 november 1995 riktade en begäran om upplysningar i enlighet med artikel 11 i förordning nr 17 till bolag på den irländska marknaden och att den erhållit svar på denna begäran. Detta konstaterande har inte bestridits av klaganden.

28 Med hänsyn till att det omtvistade beslutet grundas på skriftliga upplysningar som kommissionen erhållit i vederbörlig ordning med tillämpning av det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning nr 17 är frågan huruvida kommissionen vid behandlingen av ett konkurrensmål har rätt att muntligen begära upplysningar från företag som är verksamma på den relevanta marknaden, utan betydelse för utgången i målet.

29 Härav följer att den första grunden saknar relevans.

## Den andra grunden

30 Kish Glass har genom sin andra grund hävdat att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning beträffande klagandens rättigheter i konkurrensärenden genom att insistera på skillnaden mellan dessa rättigheter och svarandens rättigheter i sådana mål. Detta förfarandefel har påverkat kommissionens analys av den relevanta produktmarknaden.

31 Till stöd för denna grund har klaganden för det första gjort gällande att förstainstansrätten gjort en felaktig tillämpning av domen av den 17 november 1987 i de förenade målen 142//84 och 156/84, BAT och Reynolds mot kommissionen (REG 1987, s. 4487; svensk specialutgåva, volym 9, s. 247), och för det andra att förstainstansrätten felbedömt domen av den 18 mars 1997 i mål C-282/95 P, Guérin automobiles mot kommissionen (REG 1997, s. I-1503). Av denna dom framgår att med rätten att ta del av handlingarna i målet följer rätten att kommentera dessa. Klaganden anser således att företaget borde ha getts en rimlig möjlighet att yttra sig över svaren från de företag som är verksamma på den irländska marknaden, att tidsfristen på nio dagar mellan den tidpunkt då Kish Glass erhöll dessa svar och tidpunkten på det omtvistade beslutets antagande var otillräcklig för att kommentera dessa. Klaganden anser slutligen att även om en tidsfrist på nio dagar skulle anses tillräcklig för att inkomma med yttrande borde kommissionen ha informerat Kish Glass om den tidsfrist som gällde härvid.

32 Domstolen vill för det första påpeka att förstainstansrätten i punkterna 33 och 34 i den överklagade domen fastställt att, vad gäller rätten till försvar och rätten att ta del av handlingarna i målet, de företag som gjort en begäran i enlighet med artikel 3 i förordning nr 17 inte kan hävda rätt till samma skydd som de företag som är föremål för ett utredningsförfarande i ett konkurrensärende.

33 Det är härvid tillräckligt att konstatera att de påståenden som gjorts härom i den överklagade domen inte innebär en felaktig rättstillämpning.

34 För det andra har förstainstansrätten i punkt 35 i den överklagade domen vad beträffar sökandens rättigheter, i egenskap av klagande, i konkurrensärendet erinrat om att "förfarandet för att utreda klagomålet i det förevarande fallet sträckte sig över mer än fyra år och att sökanden vid flera tillfällen har haft möjlighet att inkomma med synpunkter". Förstainstansrätten fortsatte i samma punkt enligt följande: "Vad särskilt beträffar de fem sist inkomna svaren från irländska bolag, vilka översändes till sökanden, innehöll de inte någon uppgift som påverkade de väsentliga frågorna som var föremål för förfarandet. Den omständigheten att kommissionen endast gav sökanden nio dagar för att inkomma med synpunkter på dessa svar innan det omtvistade beslutet antogs, hindrade således inte sökanden från att framföra sina synpunkter."

35 Det skall härvid påpekas att förstainstansrättens slutsatser grundas på en bedömning av faktiska omständigheter som inte kan ifrågasättas i mål om överklagande såvida det inte visas att förstainstansrätten missuppfattat de faktiska omständigheterna. En sådan missuppfattning har emellertid inte påvisats av klaganden.

36 Även för det fall ett åsidosättande av klagandens rättigheter skulle anses föreligga, krävs för att överklagandet skall kunna vinna bifall på denna grund i varje fall att förfarandet hade kunnat få ett annat resultat i avsaknad av denna påstådda rättsstridighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 oktober 1980 i de förenade målen 209/78—215/78 och 218/78, Van Landewyck m.fl. mot kommissionen, REG 1980, s. 3125, punkt 47, svensk specialutgåva, volym 5, s. 345, och av den 21 mars 1990 i mål C-142/87, Belgien mot kommissionen, REG 1990, s. I-959, punkt 48, svensk specialutgåva, volym 10, s. 369).

37 Det kan emellertid, som kommissionen med fog påpekat och som särskilt framgår av förfarandet vid förstainstansrätten, konstateras att Kish Glass inte hade några betydande anmärkningar att göra beträffande svaren från de företag som var verksamma på den relevanta marknaden. Mot bakgrund härav har inte den omständigheten att Kish Glass endast hade nio dagar på sig att kommentera dessa svar påverkat analysen av den berörda produktmarknaden eller slutsatserna i det omtvistade beslutet.

38 Det är således uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra grunden.

## Den tredje grunden

39 Genom sin tredje grund har klaganden kritiserat förstainstansrätten för att ha gjort en felaktig tillämpning av artikel 190 i fördraget genom att inte beakta att det omtvistade beslutet hade en bristande motivering beträffande transportkostnaden för flytglas. Denna brist påpekades av förstainstansrätten själv under förhandlingen men framgår inte av den överklagade domen, vilken därför ger en felaktig bild av de faktiska omständigheterna.

40 Klaganden har nämligen hävdat att det föreligger en motsägelse mellan kommissionens skriftliga svar till förstainstansrätten, vari anges att transportkostnaden inte överstiger 19 procent av produktvärdet inom en radie av 500 km från fabriken, och punkt 33 i det omtvistade beslutet, enligt vilken dessa kostnader uppgår till ungefär 10 procent av produktvärdet. Denna motsägelse borde i varje fall ha medfört att det omtvistade beslutet ogiltigförklarades på grund av bristande motivering. Det var således utan fog som förstainstansrätten i punkt 89 i den överklagade domen fastställde att "[a]v detta följer att det omtvistade beslutet, i motsats till vad som föreföll vara fallet vid förhandlingen, inte är motsägelsefullt av den anledningen att punkt 33 i beslutet hänvisar till beslutet Pilkington-Techint/SIV."

41 Det skall härvid påpekas att eftersom det är uppenbart att klaganden inte kan vinna bifall för sin talan på den andra grunden, beträffande analysen av den

berörda produktmarknaden, kan den tredje grunden inte längre medföra någon fördel för klaganden då den endast avser den del av den överklagade domen som rör den relevanta geografiska marknaden.

42 Eftersom riktigheten av analysen av den berörda produktmarknaden, som det omtvistade beslutet grundas på, inte kunnat ifrågasättas genom förevarande överklagande och eftersom denna analys i sig själv är tillräcklig för att avslå Kish Glass klagomål, skulle den tredje grunden, även om den befanns riktig, inte kunna medföra att den överklagade domen upphävdes såsom kommissionen med fog gjort gällande i sitt i punkterna 16 och 17 i detta beslut återgivna yttrande. Grunden saknar således relevans (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 25 mars 1996 i mål C-137/95 P, SPO m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. I-1611, punkt 47, och dom av den 16 september 1997 i mål C-362/95 P, Blackspur DIY m.fl. mot rådet och kommissionen, REG 1997, s. I-4775, punkt 43).

43 Härav följer att överklagandet skall ogillas i sin helhet, eftersom det är uppenbart ogrundat.

**Rättegångskostnader**

44 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma regler skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och Pilkington har yrkat att klaganden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet skall detta yrkande bifallas.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

följande beslut:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Kish Glass Co. Ltd skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 18 oktober 2001

R. Grass

Justitiesekreterare

S. von Bahr

Ordförande på fjärde avdelningen